

LIST IZLAZI TJEDNO. GODIŠNJA PRET-
PLATA 30 DIN. ZA INOZEMSTVO 60.—
OGLASI PO NAROČITOJ TARIFI.

GODINA VIII. BROJ 22.
Šibenik, 30. svibnja 1937.

RUKOPISI SE NE VRAĆAJU — ADRESA
UREDNIŠTVA I UPRAVE: ŠIBENIK pp. 17.

U navalu!

Nisu samo Njemačka i Italija vidjele da je ruski komunizam pojni otrov za pojedince, a zator smrt za države i narode. To malo uvidaju i druge države, a si- rno će morati, prije ili kasnije, ve to uvidjeti.

Početak ove godine, kad je dalekom Japanu bilo otvoreno sjedanje parlamenta, izjavio je ministar pretsjednik Okura, da će politika njegove zemlje »biti mi- robilna prema svim državama, ali jedno i žestoka borba protiv ko- munističke opasnosti«.

Strašna i sveopća rušilačka ko- munistička opasnost postaje sve čitija, otkada se nad španjolskim aršitima visoko dižu oblaci dima, između njih ječi tužni lelek ne- nih ljudskih žrtava.

Što je najzanimljivije: U sa- ojoj Rusiji, izvoru današnje nabu- le razorne komunističke poplave, žu se pojedinci i organizirana ruštva, da sataru glavu aždaji, ko- se tamo naziva: boljševička dik- tura. Tu je najznačajniji opat- eliki moskovski proces protiv ajgrlatijih širitelja i podržavate- a ruskog boljševizma, koji je bio ovršen koncem siječnja. Pred eusmiljenom boljševičkom ne- ravdom odgovarali su, između o- alih, Karl Radek, najpouzdaniji vjetski novinar; Sokolnikov, biv- pomoćni ministar za vanjske po- ove, a i pomoćni ministar za šu- e: Serebjakov, pomoćni ministar a saobraćaj. Konačna osuda je la: trinaest na smrt, trojica na godina robije, a jedan na 8 go- dina robije.

Zato, kolikogod se val komu- zma bezobzirno širi zemljom, liko se kod zdravih i svijesnih naga diže odlučni otpor proti nje- nu.

Nedavno se u Berlinu, uz su- jelovanje prestavnika iz 27 drža- a, osnovao svjetski protukomuni- tički savez, koji već izdaje i svoj posebni list, a priprema i prvi me- tanarodni protukomunistički kon- ves.

Medutim, nemojmo se obma- njivati i opijati slatkim utjehama. Komunistički će zmaj živjeti i ra- ti, usprkos svih tih navala na nje- ga, ako se svaki od nas ne bude svijestio i stupio u protukomuni- tičke redove.

Prvo što se od svakoga traži est svijest da je komunizam zao zao duh, i da bi njegova po- jeda značila svršetak, makar i

Kako njemački katolici brane svoje svećenike!

U Eichstädtu desio se vrlo pu- učni slučaj, koji najbolje osvjetljuje današnji položaj katolika u Njemačkoj.

Stolni župnik Eichstäda, Kraus, nekadanji časnik na zapadnoj fronti, posjednik 5 visokih odlikovanja za hra- brost, ogradio se u propovijedi pro- tiv izrugivanja i huškanja na sveče- nike riječima: „Nisu zapaljene crkve, nije ni smrt ni progonošтво tako gor- ko, kao što je oduzimanje časti, koje- mu smo dnevno izvgnuti! To je dotle došlo, da već djeca prstom pokazuju na nas, a stari si potajno šapuću: I to je jedan od njih.“ Radi te propovi- jedi dobio je Kraus izgon iz grada.

Nato je biskup naložio Krausu, da se ne smije maknuti sa svoga mje-

sta. Pače istoga dana biskup je pred punom katedralom, u koju je stalo preko 5 hiljada vjernika, izjavio, da traži opoziv izгона za svoga svećenika. Na te riječi cijela je crkva udarila u pljesak i dugotrajno odobravanje. Poslije propovijedi župnik Kraus je iz- ložio Presv. Sakrament, koji je ostao cijelu noć izložen.

Mase naroda su ostale u crkvi, dok je pred crkvom bila koncentrirana policija i žandarmerija. Njezina je zadaća bila, da spriječi manifestacije biskupu na povratku. Cijeli je trg pred katedralom bio okružen užetima, da tako spriječe proboj policijskog kordona.

Križ opet svečano unesen u španjolske škole

Križ, koji je po naredbi „Pučke fronte“ bio odstranjen iz škola, opet je uspostavljen na njegovo staro po- časno mjesto po naredbi narodne vla- de u Salamanci u svim onim mjesti- ma, koja su osvojili nacionalisti.

Vlasti svih mjesta, nastavnici i daci prisustvovali su crkvenim obre- dima, kad su se blagoslivljali križevi. U mnogim mjestima križevi su svečanim procesijama bili opet uneseni u škole.

Marksisti protiv dra Mačeka

Ursovi ili Jugosocijalisti izdava- ju svoje glasilo „Slobodna Rijec“. Na- ravno da vode žestoku borbu protiv Hrvatskog Radničkog Saveza već i za- to, što bi se mnogoj gospodi iz sin- dikata, kad oni ne bi postojali, izmakla iz ruku velika svota novca, koju do- bivaju na račun mršavih radničkih na- dica. Pa kad su protiv Hrvatskog Ra- dničkog Saveza, koji je u redovima hrvatskog narodnog pokreta, naravno da su i protiv samog hrv. nar. pokre- ta, koji oni nazivaju „tako zvani“. Svi- jest jednoga naroda, njegovo političko jedinstvo i borbu, poznatu cijelom svi- jetu, nazivati „tako zvanim hrvatskim narodnim pokretom“, znači krajnju drs- kost i zlonamjernost.

Ta „Slobodna Rijec“ piše pod naslovom „Fašističke manire“ ovo:

trenutačni, svake vjere, svake pravde, svake istine, ljubavi i mi- losrda.

Ima još naivnih duša, među seljaštvom i radništvom, koje jedi- no od komunizma očekuju riješe- nje teških i, do skrajnje napetosti, zaoštrenih socijalnih pitanja, a ne- maju ni na kraj pameti njegove protuvjerske, protudruštvene i pro- tučovječne zablude. Takvi ni sa- mi ne znaju da su žrtve svog ne- znanja i zakrabuljenog lica, s ko- jim se komunizam prikazuje pred naivnima i dobrima.

Skrajnja je pokvarenost komu- nizma, da ne pozna niti prizna- je nijednog grijeha osim grijeha: ne biti komunist. Ni preljub, ni rastava braka, ni dvoženstvo, ni višeženstvo nije grijeh! Sve to možeš učiniti, i neće ti radi toga

„Poznato je, da se dr Maček naj- odlučnije izrazio protiv našega pokre- ta. Što više, on je izjavio, da su naše organizacije proturadničke i protuna- rodne. Danas borba protiv socijalizma, naročito kad se vodi u ime demokra-rije, direktno tjera mase u duhovni naručaj fašizma. U cijelom svijetu so- cijalisti su najpouzdaniji elemenat na strani onih, koji se bore za narodnu slobodu.“

U daljem pisanju predbacuje se dru Mačeku, da njegove metode pod- sjećaju na fašističke.

Ovo pisanje je značajno za me- tode marksističke borbe. Svatko, tko nije istoga mišljenja s njima, biva proglašen fašistom.

„Obzor“ komentira ovo pisanje „Slobodne Riječi“ ovako: „Još malo,

pasti s glave ni jedna prhut, a kamoli vlas!

U boljševičkoj Rusiji je jedi- ni, ali zato veliki i strašni, grijeh: — bilo štogod učiniti ili reći ili, makar, promisliti proti diktatoru Staljinu, njegovim doglavinicima i nezakonitim zakonima, koje oni nameću milijunima robova ruskog naroda.

Nije li to skrajnja pokvare- nost? Uništenje i smrt svake do- brote i svakog plemenitog osjeća- ja? — Te pokvarenosti, uništenja i smrti moramo biti svijesni, kad nas neki, plaćeni ili neplaćeni, za- zaslijepljeni slijepci hoće da uvedu u komunistički životinjski tor.

Ali ne smijemo ostati kod toga! Ne smijemo se zadovoljiti da ta zdrava svijest bude samo naša. Moramo je širiti i predati

pa ako Ursovi nastave ovako, neće biti nikoga među Hrvatima, koji nije fašista, osim njih i komunista. Inače su do sada dali nebrojeno dokaza, ko- me zapravo služe i što im je cilj, pa se ne treba posebno na njih osvrutati.“

Socijalno zrnje

PESIMIZAM STALJINA

Dopisnici engleskih novina iz Ri- ge javljaju, da je Staljin na zadnjoj sjednici izvršnog odbora komunističke stranke održao vrlo senzacionalni go- vor o unutrašnjim prilikama u Sovjet- skoj Rusiji. On je rekao:

„Položaj u Sovjetskoj Rusiji ni u čemu se ne razlikuje od stanja u početku revolucije. Samo su danas brojni neprijatelji pojačali svoju dje- latnost ne samo izvana, već i u unu- trašnjosti. Mi smo prije 20 godina si- gurno znali, tko je naš neprijatelj, a danas lutamo tamom. Neprijatelj se nalazi svugdje i na svakom mjestu, pa i tamo, gdje bi ga najmanje očekivali. Nažalost ima elemenata, koji su upotrebili revoluciju zato, da se dobro opskrbe, da vode luksuzan život. Narod stenje pod ovim teškim jar- mom. Ja ću ovu kugu izbrisati, pa makar uništio i čitavu stranku.“

PROTUVJERSKA BORBA U SSSR

Pretstavnik jedne strane države kod Svete Stolice upitao je kardinala Paccelli-a, što on misli o posljed- njoj Papinoj antikomunističkoj enci- klici i da li će ona potpuno da uništi i posljednju nadu kod pravoslavnih Rusa, da novi Staljinov Ustav nije ni- šta bolji od svega onoga, što je ra- nije učinjeno protiv Crkve. Poslije o- voga, zaista, pravoslavni ne treba da imaju nikakve nade da će se u tom pogledu ma šta popraviti.

Kardinal Paccelli je odgovorio sli- jedeće: „Pravoslavni, isto kao i kato- lici, polažu svu svoju nadu u Boga, a ne u sovjetski Ustav. Obavještenja, ko- ja je dobio Vatikan, očigledno doka-

onima koji je još nemaju! — Ko bi kod toga bio samoživac, grije- šio bi proti bližnjemu, proti dru- štvu, ali i proti samome sebi.

U obrani smo dugo stali. Sve junaštvo nam je bilo u tome, da smo, od vremena do vremena, od- bili koju strelicu, koju bi neprija- telj uperio izravno proti nama. S tim načinom borbe, pospanim i lagodnim načinom, moramo završi- ti. Hoćemo li spasiti sebe i dru- štvo, kojega smo mi članovi, mo- ramo preći u navalu, u oštru na- valnu paljbu proti drzovitom na- padaču.

Ako nismo bili dosad, budimo otsad odlučni, požrtvovni i nesebi- čni borci proti našem zaedničkom neprijatelju, proti komunizmu, ko- ji nam je već došao pred vrata i hoće da provali u kuće. Ig.

zuju, da nikakve olakšice nisu učinjene za vršenje vjerskih obreda i da novi sovjetski Ustav nije nimalo poboljšao nesrećni položaj crkava u Sovjetskoj Rusiji. Protuvjerski rat i dalje vrši u čitavoj Sovjetskoj Uniji pustoš i, naprotiv, u posljednje vrijeme ima više znakova, da će ova kampanja da ponovno postane još i žešća. Naravno, posljednje vladine mjere protiv proslave Uskrsa i otvoreno i javno pomaganje udruženja bezbožnika od strane vlasti pokazuju prave namjere sovjetskih upravljača i svrhu čitave njihove borbe.

KAKO SU U GRČKOJ PRIMILI PAPINU ENCIKLIKU PROTIV KOMUNIZMA

Iako se grčka štampa nije nikada odlikovala simpatijama prema Papi, enciklika protiv komunizma naišla je u cijeloj štampi na vrlo simpatični primitak.

Svi su veliki listovi donijeli duge izvratke iz enciklike. Osim toga su je popratili komentarima, kojima su priznali, da je papinstvo danas velika moralna moć. Kategorička osuda komunizma s takve strane znači događaj najveće važnosti. Zato žele, da Papine riječi budu ostvarene od svih, koji imaju dobru volju.

NOVI VAL UAPŠENJA U RUSIJI

U Sovjetskoj Rusiji zavladao je nova era uapšenja na veliko. Sada se apse ljudi iz naučnoga svijeta. Službeni „Izvestija“ javljaju tim povodom, da je Akademija nauka postala pravim gnijezdom proturevolucionera, koje treba likvidirati brzo i odlučno. Ljudi iz tih naučnih krugova, kojima je sovjetska vlada omogućila udobni život i nesmetani rad, nijesu se bavili onim, za što su bili dobro plaćeni od države, nego su na svakom koraku rušili sovjetski režim i nastojali, da mu naškoda u tuzemstvu i inozemstvu.

Saznaje se, da je već provedeno nekoliko uapšenja učenjaka i da se na temelju rezultata istrage dalje apsi na sveučilištima i visokim školama u pokrajini. Osobito je velik broj učenjaka uapšen u Petrogradu i Moskvi. Zbog čega će biti optuženi svi ovi učenjaci, još nije poznato.

VJEČNO PROGONSTVO RUSKOG „CRVENOG NAPOLEONA“

Varšavski listovi javljaju pojedinih o progonoj maršala Tuhačevskog. Čuvena boljševička tajna policija GPU tražila je uapšenje Tuhačevskog i da bude stavljen pred sud. Tome su se odlučno oduprli Vorošilov i Jegorov. Osobito je Jegorov poduzeo sve, da spasi svoga starog druga, s kojim je zajedno služio u jednoj pukovniji za vrijeme rata.

Općenito se smatra, da je „crveni Napoleon“, kako se naziva Tuhačevskog, završio svoju vojničku karijeru i da će zauvijek ostati prognan u Ujdičevu, gdje je imenovan za okružnog komandanta.

OSUĐENI BUHARIN I RIKOV

Na javnoj raspravi u Moskvi osuđeni su, radi protudržavne propagande i sabotaže, bivši urednik „Izvestije“ Buharin i bivši pretsjednik vlade Rikov — svaki na po 8 godina tamnice!

Podlistak

Žena i obitelj

(Svršetak)

Stari Rimljani, iako pogani, kad bi htjeli pohvaliti ženu, rekli bi: „Čuva kuću i prede kudjelju“. Grci, iako pogani, slavili su vjernost žene i pjesmom. Tako se u Odiseji slavi vjernost Penelope, žene Odisejeve, ovim riječima:

„Zato joj slave neće ponestati, nego će bozi Međ ljudima na zemlji Penelopu umnu prodići milotnom pjesmom.“

(Odiseja 24.)

A danas ruski komunisti i židomarksisti hoće potpuno da u ženi ubiju i iz duše joj išćupaju svetu vjernost njezinom mužu i njezinu obitelj. Znajući oni, što je majčinstvo u obitelji, sve su uložili, da u ženi otruju dušu, iskvare je, za pokvaru ljudskoga društva zlopotrebe, osramote, a potom kao iscijedeni limun na smetlišće bace.

ŽIVOT S CRKVOU

Crkveni kalendar

Neodjelja, 30. V.: *Druga nedjelja po Duhovima*. — Sv. Ferdinand, kralj. Rodio se g. 1198. U devedeaestoj godini g. 1217. postao je kastiljski kralj. Kao kralju i vladaru bijaše mu jedini ideal služiti Bogu i narodu. Sve sile je uložio, da očisti državu od krivovjeraca i nevjernika. Umro je g. 1252. Proglašen je za sveca g. 1671.

Ponedjeljak, 31. V.: Sv. *Andela Merić*, djevica. Osnovala je Uršulinke, t. j. časne sestre sa svrhom, da poučavaju i odgajaju žensku mladež. Umrila je g. 1540. — Danas Sv. Otac *Papa Pio XI.* navršuje osamdesetogodišnjicu života.

Utorak, 1. VI.: Sv. *Pamfilij* bio je radi sv. vjere pogubljen, iza kako je pure 2 godine čamio u tamnici. — Danas počinje pobožnost mjeseca lipnja *Presv. Srca Isusovom*.

Srijeda, 2. VI.: Sv. *Marcelin, Petar i Erazmo*. Progonstvo i tešku mučeničku smrt pounijeli su za vladanja cara Dioklecijana.

Četvrtak, 3. VI.: *Tjelovska osmina*. — Sv. *Klotilda*, kraljica i žena francuskog kralja Klodviga. Suzama i molitvama obratila je muža na pravu vjeru. Umrila je 3. lipnja g. 545.

Petak, 4. VI.: *Blagdan Presv. Srca Isusova*. — Sv. *Kvirin*. Bio je biskup grada Siska. Radi neustrašivog ispovijedanja sv. vjere bio mu je privezan veliki žrvanj o vrat, a onda bačen u rijeku Savu.

Subota, 5. VI.: Sv. *Bonifacij*. Roden je u Engleskoj g. 680. Papa Grgur II. posvetio ga je g. 723. za biskupa i poslao da propovijeda evanđelje njemačkim narodima. Na stotine hiljada pogana obratio je i sam svojom rukom krstio. 5. lipnja g. 753. od divljih herda bi ubijen.

Nedjelja u osmini Tijelova

Citanje poslanice blaženoga Ivana apostola (1 3, 13-18). — Predragi! Nemojte se čuditi, ako vas svijet mrzi. Mi znamo da smo preneseni iz smrti u život, jer ljubimo braću. Ko ne ljubi, ostaje u smrti; svaki koji mrzi brata svojega, ubojica je. A znate, da nijedan ubojica nema u sebi trajnoga vječnoga života. Po tom smo upoznali ljubav Božju, što je On za nas život svoj položio; i mi smo dužni za braću život polagati. Koji ima dobara ovoga svijeta, i vidi brata svoga u nevolji, i zatvoriti mu sree svoje, kako ostaje ljubav Božja u njemu? Sinci moji, ne ljubimo riječju ni jezikom, nego djelom i istinom.

† *Slijedi sv. Evanđelje po Luki (14, 16-24)*. — U ono vrijeme reče Isus farizejima ovu priču: Neki čovjek pripremi veliku večeru i pozva mnoge. I kad je bilo vrijeme večeri, posla slugu svoga da kaže pozvanima, neka dođu jer da je već sve spravno. I počeo se svi redom izgovarati. Prvi mu reče: Kupio sam zaselak, i valja mi ići da ga vidim; molim te, opravdaj me. A drugi reče: Kupio sam pet jarama volova, idem da ih kušam; molim te, opravdaj me. I treći reče: Oženio sam se, i zato ne mogu doći. I vrativši se sluga, javi to gospodaru svome. Tada se rasrdi domaćin i reče slugi svome: Idi brzo na trgove i ulice gradske i dovedi ovamo siromaha i slabe i slijepce i hrome. I reče sluga: Gospodaru, učinjeno je, kako si zapovjedio, i još ima mjesta. I reče gospodar slugi: Iziđi na putove i među ograde, te siluj neka dođu, da mi se napuni kuća. A kažem vam, da nijedan od onih ljudi, koji su bili pozvani, ne će okusiti večere moje.

Da se, ma i približno, vidi, što i kako su komunisti u Rusiji ženu zlopotrebljavali, navodim neke crte iz dnevnika mlade ruskinje Alje Rahmanove, koja ovako piše o ruskoj ženi za vrijeme komunističke bune u Rusiji:

„Nitko nije bio tako uvrijeđen, izmrcvaren, zlostavljen, nitko nije toliko patio niti toliko pati pod komunizmom, koliko ruska žena i djevojka, koje su komunisti obeščastili, izvrijedali, prepustili ih na milost i nemilost nepoštenim, neodgojnim i grubijanskim komunističkim gadima, da ih osramote, zlopotrebe, a onda protjeraju, pogaze i ženitbu raskinu, kad ih je volja. Komunisti su razorili sreću, čast, dostojanstvo, mir i obitelj ruske žene. I ima li toga pera na svijetu, da opiše svu bol osjetljive duše ruske žene, koju su razorili i osramotili gadi komunisti.“

Tu strahovitu sudbinu, taj grozni poraz spremaju komunisti i hrvatskoj ženi. Komunisti su u Zagrebu već uređili, kako će prevariti, pokvariti i upropastiti hrvatsku ženu i djevojku

Nedjelja ljubavi

Još smo ispunjeni čuvstvima i mislima na velike blagdane koje smo prošlih dana svetkovali. Uzašasće, Duhovi, Presveto Trojstvo i, konačno, Tijelovo.

Tijelovo je zadnji blagdan koji nas je napunio vjerom i ljubavlju. Zato je i ova nedjelja, druga nedjelja po Duhovima, jeka tijelovskog blagdana, pa se i zove nedjelja u osmini Tijelova.

Krist je ljubio svoje sve do smrti. A najsigurniji znak i dokaz te svoje velike i čiste ljubavi ostavio nam je u ustanovi presvetog Oltarskog Sakramenta. Toliko nas je ljubio, da nam je dao samoga sebe, svoje Tijelo za hranu i svoju Krv za piće.

O toj nedokučivoj Kristovoj ljubavi govori nam ova druga nedjelja po Duhovima; govori nam tako mnogo i rječi to da je zovu i nedjeljom ljubavi.

Današnja nedjelja je postavljena između dva lijepa blagdana, između Tijelova i Srca Isusova, koje se slavi u prvi petak po tijelovskoj osmini. A obadva blagdana govore nam, u prvom redu, o Božjoj ljubavi. — Tako je razumljivo da je i nedjelja, koja dolazi između njih, posvećena najvećoj kreposti i najvećoj zapovijedi: ljubavi.

Trostruka je ljubav: ljubav Božja prema čovjeku i ljubav čovječja prema Bogu i bližnjemu. I o toj trostrukoj vrsti ljubavi govori je u sv. Misi današnje nedjelje.

Bog nas ljubi! O tome govori početna pjesma u Misi:

„Gospodin bi zaštitnik moj i izvede me na širinu; spase me, jer me ljubi.“

A i čitava evanđeoska priča o gozbi nije ništa drugo nego priča o Božjoj ljubavi; samo što ta priča postade zbiljom! — Krist je, najprije, svoje domoroce Židove pozvao na veliku večeru, u svoju Crkvu, među članove kraljevstva Božjeg. Kad se ti nisu odazvali njegovom pozivu, pozvao je siromaha, slabe i hrome. To su bili siromašni ribari, carinici i grješnici poput Magdalene. A onda je pozvao i one sa raskršća i između ograde, a to su svi pogani, među koje su nekoć spadali i naši predci.

Kad tako Bog ljubi čovjeka, onda i čovjek mora ljubiti Boga. Zato molimo u početnoj molitvi:

„Učini, Gospodine, da se Tvojega svetoga Imena bojimo i ujedno ga trajno ljubimo.“

Ko ljubi Boga, taj će nužno ljubiti i bližnjega. O tome nam govori u poslanici sveti apostol Ivan.

„Ko ne ljubi ostaje u smrti... Sinci moji, ne ljubimo riječju ni jezikom, nego djelom i istinom.“

Liturg

Nova Urarska radiona

IVAN PETITO - ŠIBENIK

ulica Kralja Tomislava
Preporuča svoj bogati izbor svakovrsnih švicarskih satova koje ima na prodaji.
Obavlja popravke uz garanciju i umjerene cijene

Križarske vijesti

NOVO KRIZARSKO BRATSTVO osnovano je u Rumi (okružje Đakovo).

ODRŽANE PRIREDBE. U nedjelju 23. V. održane je velika svečanost u proslavu socijalnog dana u Šibeniku. Program je bio velik i svrsi vrlo primjeren. Od VKB je govorio dr. Cicak.

POSJETI I PREDAVANJA. Izaslanik VKB brat Halat posjetio je odnosno održao predavanje u Sv. Mariji pod Okićem.

KRIZARSKI DAN. Za ovogodišnji križarski dan u rujnu već se sada čine pripreme. S vanjskim svečanostima Križarskog dana počeo će se već tokom mjeseca lipnja, dok je crkvena svečanost u rujnu. U Zagrebu će proslava biti koncem rujna.

ĐAČKI TECAJ. Ovogodišnji đački tečaj bit će u blizini Dubrovnika od 8.—18. VII. Prijave prima M. Đačka Zajednica Palmotičeva 3.

TECAJ ZAGREBAČKIH KRIZARSKO RADNIKA. Godišnji logor zagreb. Križarskih radnika drži se ove godine nešto ranije t. j. od 26.—29. lipnja. Logor bit će u okolici, nedaleko Zagreba. Na logor mogu doći radnici Križari i iz drugih mjesta, samo valja da se jave Radničkoj Križarskoj Zajednici, Palmotičeva 3.

SRCE ISUSOVO. Za proslavu blagdana Srca Isusova u Zagrebu uređen je kolonijalni program. Križari iz vana dolaze ili u neobjelnu kartu ili u kartu zagrebačkog kulturnog tjedna, koji pada u iste dane. Z. popust uz kartu kulturnog tjedna treba kupiti kartu na polaznoj stanici uz legitima ciju, koju daje željeznica za Kulturni tjedan. Oni učesnici iz mjesta ne daljih od 250 km. neka idu sa običnom nedjeljnom kartom. U Zagrebu će biti svaki učesnik kod Sv. Mise za sebe, a svi se Križari sastaju u pol 11 sati u dvorištu oo. Isusovaca, odakle idu na križarsko zborovanje u dvorište Salezijanaca, Vlaška 38 koje će biti u 11 sati. Poslije podne se svi Križari u 2 sata sastaju u dvorištu kod Salezijanaca i idu zajedno na procesiju. Vanjski učesnici mogu odložiti stvari u V. K. E.

AKADEMSKI TECAJ bit će u Spilsko na Braču.

PRAZNICKI TECAJEVI. Križarsko bratstvo, koja žele u praznicima imati tečajevе, posebno radnička koja bi imala logore, neka se što prije jave na VKB sa točnom naznakom vremena.

Javna zahvala

Prigodom smrti neprežaljenog brata i člana našega Reda

O. dra Vicka Kandije

zahvaljujemo od svega srca svima onima, koji su bilo na koji način muku pokojnika blažili, a naše srce krijepli.

Napose osobita zahvala i harnos veleučenom g. dru Glazeru, kao i ostalima, koji su sve činili, da pomognu i spase našega brata. Hvala č. Seestra ma, koje su se uprav samaritanskom ljubavlju zauzimala. Hvala toliko braći svećenicima, koji su sv. Misu za pokojnika namijenili. Hvala svima, koji su se žalovali lično ili brzojavno ili prisutnošću sprovod uzveličali.

Još jednom svima hvala, a od Boga preobilna plaća!

Ucviljena braća Reda sv. Dominika

te od njih napraviti nakaze bezvjerja, nevjere mužu, njezinoj obitelji i hrvatskom narodu.

Proti ovom zlu razornoga komunizma mora se oprijeti sva katolička Hrvatska.

Obitelj je izvor čovječanstva, svetište sreće, uljudbe, poštenja i vjere. Obitelj je zaklon i odmor umornom i trudnom mužu, ocu, kćeri i sinu. Ona je izvor ljubavi, radosti i zadovoljstva, kad se u njoj žive po evanđeoskim načelima. Obitelj je gnijezdo srca, što nosi sobom utjehu, mir, i ljubav.

Oni, koji mrze obitelj, nisu ljudi, nisu životinje, nisu priroda, jer se i životinje i priroda plode i šire. Komunisti mrze i ruše obitelj, jer su razbludni kao paščad, dok ptice u obitelji su i ter kako vjerne i čuvaju svoju vjeru mužu, kao lastavica, slavulj, vrabac, golub itd., što znači, da su i zvijeri pitomije i plemenitije od onih komunističkih ništarija, koji bi zbog svoje opake razvratnosti srušili obitelj.

Takav boj komunista proti obitelji zar nije boj proti Bogu, domovini, čovjeku i zdravom razumu?!

Obitelj — pisao je Mazzini — jest domovina srca. U obitelji anđeo koji širi miris dobra, slasti i ljubavi, koji čini da nam teški poslovi života nisu teški, koji zaslađuje svaku brigu i svaki trud ljubavlju, jest — majka. Obitelj je djelo Božje, a ne ljudsko. Ni sila ni zloća ljudska ne mogu iskorišteni obitelj. Obitelj je izvor života.

Mi ljubimo domovinu. Ali zašto? — Ljubimo domovinu zato, jer ljubimo obitelj. Kad ne bismo ljubili obitelj, ne bismo ljubili ni domovinu. Zar ljubimo domovinu zbog njezinih vrednota ili prirodnih ljepota, ili zbog ljudi, s kojima se družimo? Ah, ne!

Mi ljubimo domovinu, jer ljubimo obitelj. A ovu ljubav proti Bogu i zdravom razumu da ruše komunisti i židomarksisti? Je li? Najsrmotnije krvožderstvo nad obiteljima ne pružaju li nam sramotna zlodjela komunisti: i Moskva i Madrid?! U Rusiji nakon što bi komunisti žene silovali i osramotili, žene, vjerne svojim obiteljima, stidile su se, iako nečužne, svojoj djeci i muževima u oči pogledati, pa su same sebe sudile smrću i bacale se u rijeku Nevu, a da o djevojkama i ne

Za pravedno rješenje socijalnog pitanja

Proslava Križarskog socijalnog dana u Šibeniku

U nedjelju 23. t. mj. održana je najavljenom proslava Križarskog socijalnog dana u Šibeniku.

Osvanuli su plakati. Kao preko noći iznikli... Nešto naročito je u njima, jer ljudi se skupljaju, gledaju, čitaju... Omladina, i intelektualna i radnička, ustavlja se, čita i komentira...

Što je to???... Socijalni dan!...

Senzacija!

Šibenik je dobio svoju senzaciju. Omladina, kojoj su nijekali svako pravo na život, za koju su „neki“ tvrdili, da je nesocijalna i lažljiva — ta omladina, križarska radnička omladina priredila je svoj Socijalni dan. Ovaj nastup križarske radničke omladine odjednom je postao trn u oku onim „nekima“, koji su za sebe monopolizirali riječ socijalnost. Ti „neki“ s licemjerskom i farizejskom u ustima zgražali su se nad omladinom (za koju su oduvijek tvrdili, da je licemjerska), kad je ona pozvala radnike i građane Šibenika, da dođu na proslavu njenog Socijalnog dana. Križarska je omladina uvijek otvoreno i otvoreno lica javno spovijedala svoj program! Mogu li to za sebe reći i ti „neki“?!

Pet sati je... Dvorana Katoličkog Doma je prepuna... Seljak je sjeo uz radnika i intelektualca, radnik uz intelektualca i seljaka... I preuzv. biskup je prisutan... Svi nestrpljivo čekaju početak... Još uvijek im je magični plakat pred očima... Socijalni dan!? Skepsa se čita u njihovim očima...

I oajednom se žamor utiša... Sam od sebe!... Zastor se lagano otvorio, a domalo na pozornicu otvoreno i odlučno dolazi mlad čovjek, vedar i ponosan — br. Zdravko Belamarić. Dvorana ječi od frenetičkog dugog pljeska. Zatim se sve utiša, a govornik govori uvjerljivo, dokazuje, niže riječ za riječju, elektrizira...

... Medu našim hrvatskim narodom idu razni apostoli, koji navještaju nova evanđelja raznih komunističkih i fašističkih tendencija, a simboli su im topovi, puške i aoževi. Razni prikriveni komunisti nam aolaze s parolama: o demokraciji, socijalnom obezbjeđenju, sivosti i svim mogućim obećanjima, jednako kao što nam drugi navještaju potrebu autoritativnog režima. I u čitavoj toj zbrci visoko stoji radnička križarska omladina, poučena naukom najvećeg socijalnog reformatora Isusa Krista, običnog radnika i Boga-čovjeka, i otvoreno ispovijeda, da je najveća demokracija ona koja izvire iz Boga. Najpravednije socijalno rješenje je ono koje se temelji na Kristovim riječima: „Ljubi bližnjega svoga...“ i „... ne učini drugome ono, što ne bi htio da ti drugi učini...“

Slušaoči prate svaku njegovu riječ. A on još uvjerljivije nastavlja, da govori: Svi reformatori socijalnog društvenog poretka, kao Solon, braća Graki, teorije Ničea, Bakunina, Marksa, Engelsa i Lenjina nijesu donijele ono, što su propagirale. A sam živući Staljin svoju toliko razvikanu demokraciju je strpao u konclogore, zatvore, na streljišta i progone; blagostanje se pretvorilo u bijedu i glad...

Krist — radnik je uspio da ljude svih staleža okupi oko sebe. Dao je zdravu socijalnu nauku opominjući, da samo ljudi moralno izgrađeni mogu olakšati današnje teško stanje radnoga naroda. I križarska radnička omladina otvoreno protestuje protiv izrabljivanja toga radnog naroda, pa ma s koje strane dolazilo.

„Mi hoćemo... radničku omladinu koja je svijesna svoga položaja... koja je spremna udariti na zlo koje je nastalo u pomanjkanju savjesti. Hoćemo radnika oslobođena svoga proleterskog položaja... koji ljubi svoj mili narod... koji će u svom srcu uvijek nositi Krista Radnika.“ — Zivio Krist Radnik!

Dvoranom odjekuje gromko i snažno: „Zivio Krist Radnik!“ Nato se spontano prolomi buran pljesak kao nagrada mladom radniku-Križaru.

Opet se otvara zastor... Na pozornici stoji šest radnika-Križara u radničkim odijelima, spremni za simboličku igru... „Mi smo mladost vedrine!“... „Mi smo radnici na djelu!“... „Mi se klanjamo Svevišnjemu!“... „Mi smo ustrajno borci!“... — odjekuje iz njihovih grla... Na koncu igre buran pljesak...

Pred slušaocima se pojavi mlada radnica-Križarica. I ona je burno pozdravljena... Slušaoči na ovaj način izrazuju svoje povjerenje križarskoj omladini... S. Dobrila Bujas govori o današnjoj radnici:

Ne treba daleko poći u tudi svijet, u druge gradove, da se vidi u kakvom se položaju nalaze radnice i kakvim životom žive. Sve se to može vidjeti i osjetiti ovdje. Radnice — koje rade u radionama i tvornicama — slabo su plaćene za svoj naporan rad. Rade i po četrnaest sati dnevno. Takav im rad odnosi snagu i zdravlje. One su i previše izrabljivane sa strane svojih poslovačava. I baš to izrabljivanje njihove snage i vrlo loši uvjeti za život imaju vrlo loše posljedice. Mjesto zdravih žena, koje će raditi zdrav naraštaj hrvatskom narodu i koje će moralno jako utjecati na odgoj svoje djece — ovakav postupak s njima od zdravih djevojaka stvara slabe, tjelesno iscrpljene i moralno uništene buduće žene i majke. To je vrlo slab preduvjet za budući hrvatski naraštaj u današnjoj narodnoj borbi. I baš u ime hrvatskog naroda i njegove budućnosti, u ime ljudstva i socijalne pravde, trebalo bi već jednom stati na kraj ovom nesavjesnom i neljudskom izrabljivanju.

Govor s. Dobrile Bujas je otvoren, istinski i krvavi krik jadnih izrabljivanih, potlačenih i poniženih radnica, koje vape socijalnu pravdu i ljudstvo; krik čovjeka-žene u borbi za svoj goli život i bolju budućnost...

Slušaoči su dugo i živo odobravali s. Bujas i nagradili je pljeskom...

Pred spuštenim zastorom najednom se pojavio jedan Križar u križarskoj odori. Dvorana se prolomi od urnebesnog pljeskanja. I u tišini koja je nastala br. Zvonko Malić je stao da deklamira pjesmu „Umrta je jedna žena“. Svima je zastao dah... Najprije polako, pa sve jače, dok se ne prolomi u krik vapaj čovječjeg osjećaja nad gnjusom ljudskog srca koje za svoj interes ubija ženu — majku mnogobrojne djece; odjeknuo je vapaj prajenog srca za socijalnom pravdom i za pravdom pravednog Boga...

I kad je br. Malić završio, jedan časak svi ostaju tihi kao da proživljavaju smrt sirote žene i bijedu ostavljene djece, a onda odjednom odjekne pljesak... dug... dug... Br. Malić je odlično izvleo deklamaciju! Otvara se zastor. Na pozornicu samosvjesno i oštro stupa jedan od mladih radnika Križara — br. Frano Belamarić... Svi ga poznaju kao vesela, dobra i plemenita mladića... Dugo, dugo pljeskanje je otkaz njihovih simpatija prema njemu, a ujedno preko njega i prema svim radničima... Počima oštro, naglašujući riječ po riječ.

Govori o današnjem radniku i uzroku, radi čega su radnici u ovako slabom položaju. Ono, što radnici pošteno traže, plaćeni agenti tuđinske i nehrvatske ideologije obaraju. Zar se može čovjek uporediti s novcem i postati obična roba? Zar radnik može postati obična nerazumna, gadna životinja? Ne! A ipak agenti židovskomarksišćkog komunističkog pokreta to propagiraju. Židovstvo je cijelom kulturnom svijetu nametnulo svoju razornu, prljavu ideologiju. Židovstvo — preko komunizma — poziva radnike u borbu za svoja klasna prava, za jednakost svih ljudi.

... A današnji Židovi — dovikuje govornik — najveći svjetski kapitaliste propagiraju ideju radničke slobode i radničkih socijalnih prava. Kapitaliste Židovi odjednom — iako su gomilali kapitalne vjekovima na krvi jadnih radnika — nude radnicima lagodan život i svoj novac tolikim vjekovima sakupljan. Ti Židovi pozivaju u borbu radnike svijeta naroda da ubijaju i krvavo obračunavaju sa kapitalistima kojima su oni sami predstavnici. Zar ne, doista čudno? Ali ako se ima u vidu da Židovi, propagatori krvavih revolucija, hoće da radnike učine životinjom bez morala i zakonske odgovornosti, bez vjere i ljubavi prema bližnjemu, tada iz toga proističe, da ovi „predstavnici“ i uspirivači radničke borbe ujedno malo pomalo stavljaju brnjicu na radnička usta i uvlače ga u mrežu novovjekovog ropstva — židovskog?

Ali treba povesti oštru borbu! „Mi radnici nećemo krvi! Hoćemo pošteno moralnu borbu putem organiziranja u HRS koji je pokazao ljubav i požrtvovanje u radničkim interesima... Mi radnici znamo, kakvo je lice bilo i išlo iz drugih radničkih saveza koji imaju ideologiju II. i III. Internacionalne; znamo što se sve u njima događalo, a što osuđujemo s gnušanjem... Pozivam svu našu radničku omladinu da otvoreno stupi u za-

konitu borbu bez krvi i lješeva, bez medenih obećanja i laži za svoja prava koja se temelje na moralnom, ne samo kršćanskom, već i opće čovječanskom zakonu!“

Nije potrebno naglasiti, da su i njegove riječi bile nagradene pljeskom...

Ponovno su na pozornici šestorica radnika-Križara. Burno pozdravljeni oni počinju ritmičku vježbu koja završava s piramicom i — pljeskom...

Pred slušaocima izlazi mlad, kršan seljak-Križar iz naših susjednih Vodica br. Joso Šprljan. I on se obara na nesocijalnost, na nepravdu i nemoral. Njegov govor je izrazita slika prilika njegova sela i života njegovih sumještana.

Dok bogataši — u svojoj novčanoj groznici i zaslijepljeni od sjajnog metala — gramze za što većim i većim kapitalom, dotle siromašni seljački narod u svojoj životnoj borbi često puta nema ni korice kruha. I u taj siromašni seljački narod ulaze plaćeni propagatori komunizma, da siju razdor i nezadovoljstvo pričajući ispaćenom i gladnom seljaku o kruhu i blagostanju te pozivajući ga na krvavu revoluciju, kakva se zbila i u Rusiji. Prvih godina poslije revolucije lukavi ruski sovjetski vlastodršci proturili su svijet knjige, letke, brošure i slike o tobožnjem blagostanju komunističke, proleterske Rusije samo radi toga, da pred svijetom pokriju zločin, koji su izvršili nad 150 milijuna ljudi. A kad se naša inteligencija — koja je htjela da se putem unosnih mjesta i prevara obogati na seljačkom i radnom narodu — prevarila i razočarala, stala je da među zdravim hrvatskim narodom širi komunizam stvarajući mračne, prljave planove. I srednjoškolska omladina je u istom tonu i pod istim planovima „zakomunikala“. (Buran pljesak) Ali će ova inteligencija „odgovarati pred Bogom i ljudima, a i pred žuljavom rukom seljaka i radnika!“ (Pljesak) Neće svijet spasiti od nemorala, nepoštenja i propasti „ni Kavaleri, ni Franki, ni Staljini, ni Blumi, ni Musolini, ni Hitleri, već samo Krist!“ (Buran pljesak) Treba da se po Kristovom Evanđelju provede jednakost svih ljudi, a...

(Buran, dugotrajan pljesak)

Napokon se pojavio na pozornici očekivani govornik poznati socijalni radnik dr Vladimir Cicaek iz Zagreba, Taslanik Vel. Križ. Braitava. Njegov je nastup bio pozdravljen dugim pljeskom i poklicima. U početku svoga govora dr Cicaek se osvrće na ovu proslavu Socijalnog dana u Šibeniku. Ova proslava pokazuje svima, da radnik — koji vjeruje u Boga — neće nikada prignuti glavu pred nepravdom, već da će je osuđiti i srušiti. Tim prije što su nastala nova vremena. Ova vremena pripadaju mladosti i sva težina ovoga novog vremena leži na njoj. Stara Evropa je iščezla, a sobom je odnijela i staru generaciju. Nova Evropa koja se stvara pripada novoj generaciji. I baš s razloga stvaranja nove Evrope (preko raznih ideoloških shvaćanja o. p.) Križarstvo je stavilo sebi u dužnost da omladini označi put, koji će dovesti do oživotvorenja naših narodnih težnja. Križarska omladina provada „razoruzanje duše“ hrvatskog naroda, t. j. mjesto nepravde, nepoštenja, laži... hoće da stavi pravdu, poštenje, istinu... Sretan je narod, koji dobiva ovakvu omladinu u svoju baštinu....

Pok. učitelj i voda hrv. naroda Stj. Radić je rekao: Vjera u Boga i seljačka sloga! Najprije treba da narod postigne duboku vjeru, poslušnost i odanost Bogu, a onda će tek doći do suradnje svih narodnih slojeva. (Pljesak) I kad svi narodi budu svijesni ovih velikih riječi pok. Vode hrv. naroda, tada će doći do trajnog i istinitog mira među narodima. Eto, to i Križari hoće! Oni idu za tim da približe selo gradu, da osiguraju uzajamnu njihovu suradnju. Zato u svojim redovima skupljaju i seljake i građane. (Tako je! Pljesak) Današnji dani su dani revolucija, krvi, propasti, pakla, a Križari se dižu u hrv. narodu, da spriječe ovo zlo i očuvaju od njega svoj narod.

Ovaj današnji Socijalni dan priredjen je da radniku pokažemo na to, da je i radnik kao i gospodin, da mu treba mnogo sunca, mnogo prosvjete, kruha, razonode. Nije pravo, da se seljak znoj i muči uz malu nadnicu na prevelikim posjedima bogataša. Treba podijeliti ta velika imanja i dati ih seljacima, koji rade. (Pljesak) A sve se to može postići mirnim putem: vjerom u Boga i slogom, uzajamnom surad-

njom svih narodnih slojeva. Mi nećemo krvi. Nećemo diktatura (nazvanih demokracijama), ni pritajenih kao u današnjoj Francuskoj, ni otvorenih kao u današnjoj Rusiji, već demokraciju, koju nam je Krist prešvog Evanđelja ostavio u baštinu...

Budimo i djelom katolici — ljudi, ne kao bogataši, koji što više imaju više gramze, a za siromaha se ni ne brinu (Pljesak)....

Svi radnici bez razlike neka stisnu svoje redove i šaka i s vjerom u Boga slogom krenu u borbu za svoja prava organizirani u našem narodnom radničkom savezu...

Izgrađimo se u vjeri, u oćanosti predanosti Bogu, postignimo slogu i seljaka i građanina pa ćemo doći do pobjede ostvareće se cilj naše hrvatske borbe za naša naroćna prava!

Slušaoči su pozdravili oduševljenim pljeskom zadnje riječi govornika dra Cicaeka zadovoljni otišli u grad i kuće, među prijatelje i znance, da pričaju, što su čuli.

Ovaj Socijalni dan je uistinu još jedna od tolikih križarskih pobjeda!... „Neki“ su opet osjetili trn u oku!

Voj

Život Šibenika

6-SATNO KLANJANJE U CRKVI SV. DOMINIKA. Dopustom crkvene i redovničke vlasti okaviti će se ove godine u nedjelju 30. t. mj., a tako i u buduću svake I. nedjelje po Tijelovu 6 satno klanjanje Euharističnom Isusu. Toga dana (30. t. mj.) obične sv. Mise 6 s. i u 10 s. Odmah iza pjevane sv. Misa se izložiće se na klanjanje Euharističnom Isusu i trajat će klanjanje do 4 s. popodne. U 4 s. sv. ruzarij, propovijed, procesija crkvi i svećani blagoslov. — Braćo, sestri III. Reda sv. Dominička i ostali bogoljubni narode, pohrlite, da Mu se klanjamo! — Venite adoremus! — Uprava Crkve sv. Dominika.

SVIM CLANICAMA „ŽIVOGA SV. JETLA“ javljam, da je nakana klanjanje za sljedeći tjedan (od 31. V.—6. VI.): da se naš narod očuva od zaraznog nemorala. — Don Ante Radić.

TIJELOVSKA PROCESIJA OSMINE. biće u nedjelju. Procesija krenuće iz Novog Crkvi. U 7¹/₄ s. biće svećana sv. Misa u Novoj Crkvi, a zatim procesija za grebačkom ulicom, Kralja Tomislava i preko Gorice natrag u crkvu. Pozivlju se vjernici da prisustvuju u što većem broju i d. okite prozore, kuda će prolaziti procesija.

KROZ TIJELOVSKU OSMINU u Novoj Crkvi, je svakoga dana u 6¹/₂ s. sv. Misa sa poslanicom i evanđeljem, zatim blagoslov sa Presvetim uz pjevanje „Usta moja uzdižite“.

ZAVRŠETAK SVIBANJSKE POBOŽNOSTI biće u ponedjeljak 31. t. mj. U 7 s. uveče biće ruzarij, zaključna svibanjska propovijed i blagoslov sa Presvetim. Svi oni, koji su obavljali svibanjsku pobožnost, ako se ispovijede i pričeste do konca svibnja ili kroz prvu nedjelju u mjesecu lipnju, mogu dobiti potpuni oprost.

LIPANJSKA POBOŽNOST u čas Presv. Srca Isusova počinje u crkvi sv. Lovre u utorak 1. lipnja. Svake večer biće u 7¹/₂ s. krunica Presv. Srca Isusova. propovijed i blagoslov sa Presvetim. DEJVNICA SV. ANTI počinje u crkvi sv. Frane i u crkvi sv. Lovre u petak 4. t. mj. u 7¹/₂ s. uvečer.

BLAGDAN PRESV. SRCA ISUSOVA slavi se u petak 4. t. mj. Današnji sv. Otac Papa Pio XI. sa svojim pismom godine 1928. pozvao je sve katolike, da na blagdan Srca Isusova pokorničkim djelima, podvostručnim molitvama čadu naknađu zadovoljštinu uvrijeđenom Srcu Isusovom za svoje grijehje i za grijehje bližnjega. — U katedrali toga dana biće u 7 s. uvečer svećani blagoslov, a pred izloženim Svetotajstvom izmolie se Molitva pomirnice Presv. Srcu Isusovu. — U samostanskoj crkvi sv. Lovre biće u 5 s. ujutro lekcije, u 6 s. pjevana sv. Misa, a zatim u 7, 8 i 9 s. tilhe sv. Mise. U 10 s. pjevana sv. Misa. Popodne u 7¹/₂ s. lipanjska pobožnost i posveta Presv. Srcu Isusovu.

„HRVATSKO SRCE“ priredilo je u nedjelju 23. t. mj. u dupkom punim prostorijama Hrvatskog Seljačkog Doma uspjetu proslavu „Majčinog dana“. Na programu je bilo više deklamacija, dialoga, solo-scena, „Ples lutaka“ te igrokazi „Majčin god“ i „Junačko srce“ od Milke Pogačić. Mali „glumci“, sve sami dječaci i djevojčice, sve su to vješto izveli, s mnogo zanosa i rodoljubnog osjećaja. Mala Maja Sižgorić je baš lijepo i s mnogo osjećaja ispjevala Hatzeovu pjesmu „Ja ne znam, što je majka mila“. Priredba se ponovila 24. t. mj.